

சிவவாக்கியர், வள்ளலார் சமயச் சிந்தனைகள் ஒப்பீட்டுப் பார்வை

(முனைவர் சு. சாந்தி)

ஆய்வுச் சுருக்கம்

மாதாவின் கருப்பையிலே தோன்றி பத்துமாதம் இருந்து பிறந்து வளர்ந்து ஆத்ம சாதனைகளின் மூலம் அறிவற்ற அமரநிலையை எழுதியவர்கள் சித்தர்கள். சித்தி கைவரப் பெற்றவர்கள் அனைவரும் சித்தர்கள் எனலாம். அதன் அடிப்படையில் யோகம் கைவரப்பெற்ற சிவவாக்கிய சித்தர் உருவ வழிபாடு, சாத்திரங்கள், சாதி பேதங்கள், சமய சடங்குகள் போன்றவற்றை கடுமையாக சாடியுள்ளார். இவற்றிற்கு இவருடைய பாடல்களை அகச் சான்றுகளாக அமைகின்றது. வள்ளலாரின் இறை தத்துவத்தின் ஆரம்பம் சைவ சித்தாந்தமே. மாணிக்கவாசகரின் கவிதைகளின் உருகி ஞானப்பாதையைச் சைவ சித்தாந்த தத்துவத்தில் அணுகி, ஆழ்ந்து பின்பு சன்மார்க்கம் என்னும் புதிய சித்தாந்த கொள்கையை உணர்ந்தார் வள்ளலார். இறைவனை காண விரும்புவார்கள் அவனை வெளியில் தேடினால் பார்க்க முடியாது. அதை தனக்குள்ளே தேட வேண்டும், அப்படி தேடுகின்ற போது நமக்குள் இருக்கும் இறைவனை உணர முடியும். அப்படி உணர்கின்ற பொழுது தான் நம்மை நாமே உணர்வதாக பொருள் என்று வள்ளலார் தம் பாடல்கள் மூலம் கூறியுள்ளார். எனவே இருவரின் கருத்துக்களையும் ஒப்பிட்டு ஆய்வுதான் இவ்வாய்வின் நோக்கமாகும்.

திறவுச்சொற்கள்

சிவவாக்கியர்- வள்ளலார்- சமயம்-
இறைநிலை- மூட பழக்கவழக்கம்- சோதி
வடிவானவன்.

முன்னுரை

சித்தர்கள் என்ற சொல்லுக்குச் சித்து கைகூடியவர்கள் என்று பொருள். "உடம்பை அழியாமல் காத்துக் கொள்ள முயன்றவர்கள் சித்தர்கள் என்றும் கூறப்படுகிறது"¹

Date of submission : 20-04-2026 Date of acceptance : 24-06-2026
Date of Publication: 30-07-2026
Corresponding author's Name :Dr.S. Shanthi
Email : shanthi.sl@vistas.ac.in
Pages : 8 - 12

யோக சமாதி உகந்தவர் சித்தரே என்பது திருமூலர் கருத்து. சித்தர்கள் 18 என்பது பொதுமரபு. ஆனால் இன்று 50-க்கு மேற்பட்ட சித்தர்களின் பெயர்கள் கிடைக்கின்றன. சித்தர்கள் மனித வாழ்வை உயர்வாகக் கருதியவர்கள். உடம்பைப் பேணவும், மனித ஆற்றலை ஒருமைப்படுத்தவும் கூர்மைப்படுத்தவும் வெளிப்படுத்தவும் வழிகாட்டியவர்கள். சாதி, சமய வேறுபாடற்றச் சமரச சன்மார்க்கத்தைப் போற்றியவர்கள், போலிச் சடங்குகளையும், மூடநம்பிக்கைகளையும் கண்டித்தவர்கள், சித்தர்களின் பெருமையை உணர்ந்த பாரதியார்.

"செத்தவர் தம்மை எழுப்பித் தருகின்ற சித்தர் பிறந்த தமிழ்நாடு"²

எனப் போற்றுகின்றார். சித்தர்கள் மக்களுக்குப் போதித்துள்ளப் போதனைகள் பல அவற்றுள் ஒன்று இறைவழிபாட்டு முறையாகும். சமயங்களும், கடவுளரும் வேறு வேறாக இருப்பினும் 'பரம்பொருள் ஒன்றே' என்ற கொள்கையைச் சித்தர் இலக்கியங்கள் பிரதிபலிக்கின்றன. சித்தர்களுள் ஒருவராகிய சிவவாக்கியரின் சமயம் குறித்தக் கருத்துக்களும், சமூகச் சீர்திருத்தவாதிகளுள் முதன்மையானவராகவும் சித்து தன்மை வாய்க்கப் பெற்றவராகவும் கருதப்படும் இராமலிங்க சுவாமிகளின் (வள்ளலார்) சமயக் கொள்கைகளும் ஒப்பீட்டுப் பார்வையில் இங்குத் தரப்படுகின்றன.

முனைவர் சு. சாந்தி உதவிப் பேராசிரியர்,

தமிழ்த்துறை, வேல்ஸ் அறிவியல், தொழில்நுட்ப உயர் ஆராய்ச்சி நிறுவனம், பல்லாவரம், சென்னை - 600 117.

சமயம் என்பது மக்களின் குறைகளைப் போக்கி நிறை நலம் தரும் மாண்பினை உடையது என்பதால் வாழ்க்கையைப் பக்குவப்படுத்தி உய்தியளிக்கும் ஓரியக்கம் எனலாம்.

உலகப் பொருட்கள் வழியாக மக்கள் அனுபவிக்கும் சிற்றின்பம் நிலையற்றது என்றும் இறையருளைப் பெற்று அனுபவிக்கத்தக்க இன்பம் பேரின்பம் என்றும் அது நிலைத்து நிற்கும் இயல்பினது என்றும் கூறுவர். இப்பேரின்பத்தை அனுபவிக்கப் பெரியோர்கள் இறைவன் அருளோடு வகுத்ததே சமயம் என்பர், இறைவனை அடைவதற்குரிய சாதனங்களைச் சமைப்பது அல்லது பரிபக்குவப்படுத்துவது என்பது இதன் பொருளாகும்.'3 விவேகானந்தர்,

சமயத்தை உத்தரவாதமற்ற விஞ்ஞான சாஸ்திரம் என்பார்4

கடவுள் ஒருவரே என்று எல்லாச் சமயங்களும் வலியுறுத்துகின்றன. அக்கடவுள் யார் என்பதில் சமயங்களுக்குள்ளே முரண்பாடுகள் உள்ளன. மக்களை நல்வழிப்படுத்தும் நோக்கில் தோற்றுவிக்கப்பட்டச் சமயம், சாத்திரம், சம்பிரதாயம் என்ற பெயரில் மக்களை அலைகழித்தன. சமயப் சான்றோர்கள் 'கடவுள் ஒருவரே அவர் சமய சம்பிரதாயங்களுக்கு பூசல்களும் சமுதாயத்தில் பிரதிபலித்தன. சமயப் பிணக்கைக் கண்ணுற்ற அப்பாற்பட்டவர் என்ற கொள்கையை வற்புறுத்தி வந்தனர். சமுதாயச் சீர்திருத்தத்தைக் கருத்தில் கொண்டு சமயம் கடந்த ஓரிறைக் கொள்கையைச் சித்தர்களும் தங்கள் பாடல் வழியே போதித்தனர்.

எங்கும் வியாபித்திருப்பவன்

இறைவனுக்குச் சிலை வடித்து வழிபடும் வழக்கம் தொன்று தொட்டே நிலவி வருகிறது. எங்கும் நீக்கமற நிறைந்துள்ள இறைவனுக்கு உருவம் வடித்து வழிபட தேவையில்லை என்பதே சித்தர் வாக்கு. உலகிலுள்ள எல்லாப் பொருட்களிலும் நிறைந்து நிற்பவன் இறைவன் என்பதை.

"மண்ணும்நீ விண்ணும்நீ மறிகடல்க ளேழும்நீ

எண்ணும்நீ எழுத்தும்நீ யிசைந்தபண் ணெழுத்தும் நீ கண்ணும் நீ மணியும்நீ கண்ணுளாடும் பாவைநீ" (சிவ.பா:9)

என்றும், 'பாரும்விண்ணு மெங்குமாய் பரந்த அப்பராபரம்' (சிவ.பா.15 வரி.2) என்றும் சிவவாக்கியர் கூறுகிறார்.

வள்ளலார், அண்டப் பகுதியிலும், பிண்டப்பகுதியிலும் நிறைந்து விளங்குபவன் அருட்பெருஞ்சோதியாகிய இறைவன்' (திரு.பா.4618) என்றும்,

"எவ்வுலகும் எவ்வுயிரும் எச்செயலும் தோன்றி

இயங்கும் இடமாகி எல்லாம் முயங்கும் இடமாகி" (தி.பா: 3142)

என வியாபித்திருப்பவன் இறைவன் என்கிறார்.

மேலும், சிவவாக்கியர் பாலுக்குள் நெய் கலந்து இருப்பது போல் இறைவன் எங்கும் நிறைந்துள்ளான் என்பதை **"பாலுள்நெய்க் கலந்தவாறு பாவிகா ளறிகிலீர்"** (சிவ.பா.16,வரி:2) என்கிறார். **'எள்ளுக்குள் எண்ணெய் போல் எங்குமாம்'** (திரு.பா:43) என்பார் வள்ளலார். 'எள்ளுக்கு எண்ணெய்போ லெங்கும் நிறைந்திருந்த5 என்ற பட்டினத்தார் பாடல் இங்கு உன்னற்பாலது.

கடவுள் ஒருவரே

சைவம், வைணவம், சமணம், பௌத்தம், இசுலாம், கிறித்தவம் எனப் பல சமயங்களும் தெய்வங்கள் பலவும் இருப்பினும் எல்லாம் ஒரு பரம்பொருளுக்குள் அடங்கும் என்கின்றனர். கடவுள் ஒருவரே என்பதை

"எங்கள்தேவ ருங்கள்தேவ ரென்றிரண்டு தேவரோ

அங்குமிங்கு மாகிநின்ற வாதிமூர்த்தி யொன்றலோ

அங்குமிகு மாகநின்ற வாதிமூர்த்தி யொன்றெனில்

வங்கவாரஞ் சொன்னபேர்கள் வாய்புழுத்து மாள்வரே" (சிவ.பா: 133)

என்கிறார் சிவவாக்கியர், வள்ளலார்,

"ஆறுகோடியாம் சமயங்கள் அகத்தினும் அவைமேல்

வீறு சேர்ந்தசித் தாந்தவே தாந்தநா

**தாந்தம் தேறும் மற்றைய அந்தத்தும்
சிவம்ஒன்றே அன்றி**

**வேறு கண்டிலேன் கண்டிரேல் பெரியர்கள்
விளம்பீர்” (திரு.பா:5552)**

என்பார்.

சிவனே கடவுள்

சிவன், பிரம்மா, விஷ்ணு முப்பொருளும்
சிவனாகிய ஒரு பரம்பொருளுக்குள் அடங்கும்
'சிவனே கடவுள்' என்பதை சித்தர் பாடல்கள்
வலியுறுத்துகின்றன. சிவனைத் தவிர வேறு
தெய்வம் இல்லை என்பதை சிவவாக்கியர்,

**”----- விளங்குகின்ற மெய்ப்பொருள்
கண்டுகொண்ட மண்டலஞ் சிவாயமல்ல
தில்லையே” (சிவ.பா:305) என்றும்,**

**”----- தில்லை யம்பலத்து ளாடுவான்
என்பிரானலாது தெய்வமில்லை யில்லை
யில்லையே” (சிவ.பா:310) என்றும் கூறியுள்ளார்.**

**எவ்விடத்தும் எவ்வுயிர்க்கும் இலங்கு சிவம்
ஒன்றே (திரு.பா:4175)**

என்பார் வள்ளலார்.

”யாதொரு தெய்வம் கொண்டீர்

அத்தெய்வ மாகி ஆங்கே

மாதொரு பாக னார்தாம் வருவர்கு” 6

எனும் சிவஞான சித்தியார் பாடல்
குறிப்பிடத்தக்கது.

சோதியே கடவுள்

சிவன் ஒருவரே கடவுள் எனக் கூறும்
சிவவாக்கியர் அவர் சோதி வடிவினர் என்கிறார்.
சோதியை (ஒளியை) கடவுளாக வழிபடும் வழக்கம்
மிகத்தொன்மையானது. தமிழர்கள்

சூரியனையும், சந்திரனையும், அக்கினியையும்
தெய்வமாக வணங்கி வந்துள்ளனர்.
மாணிக்கவாசகர் சிவனை,

”சோதியாய்த் தோன்றும் உருவமே 7

என்கிறார்

”சொற்றுணை வேதியன் சோதியானவன்”8

என்பார் திருநாவுக்கரசர். சிவவாக்கியர், நான்கு
வேதங்களையும், ஐந்தெழுத்து மந்திரத்தையும்
ஓதிதிரிவதால் இறைவனைக் காணமுடியாது.
ஐம்புலன் அடக்கத்துடன், சிந்தை ஒன்றாக
உண்மையாக இருப்பவர் யாரோ அவரே

சோதியாகிய இறைவனை அடையலாம் (சிவ.பா:38)
என்றும்,

**”அணுவினோட கண்டமா யளவிடத்
சோதியாய்**

**குணமதாக வும்முளேகுறித்து நோக்கின்
முத்தியாம்” (சிவ.பா:497)**

என்று உள்ளத்துள்ளே இருக்கும் சோதியாகிய
இறைவனைக் கண்டவர்கள் முத்தியடைவர்
என்கிறார்.

**அருள்வெளியில் ஒளிவடிவாகக் காட்சி
அளிப்பவன் (தி.பா:4170). சுந்தரவடிவச்**

சோதியாக விளங்குபவன் (திரு.பா:3759)
இறைவன் என்கிறார் வள்ளலார். மேலும் சிவனை
ஒளிவடிவில் வள்ளலார் உருவகித்ததை,

**”சிவசிவ சிவசிவ ஜோதி -சிவ
சிவசிவ சிவசிவ சிவசிவ ஜோதி
சிவசிவ சிவசிவ ஜோதி”**

(தி.பா:4552)

எனத் திருவருட்பா கூறுகிறது.

உள்ளமே இறைவன் உறைவிடம்

ஒவ்வொருவர் உள்ளத்துள்ளும் இறைவன்
உறைந்துள்ளான் என்பதே சித்தர்களின் ஆருடம்
உள்ளத்துள் இருக்கும் சோதியாகிய இறைவனை
உணராமல் கோவிலென்றும், குளங்களென்றும்
ஊர்கள் தோறும் ஓடிதிரிந்து வீணே காலத்தைக்
கழித்து மாண்டு போன மக்களே எண்ணிலடங்கா
கோடிபேர் உள்ளனர் என்பதை உணர்ந்த
சிவவாக்கியர் மக்களிடம்,

**”ஊருநாடு காடுமோடி யுழன்றுதேடு
மூமைகள்**

**நேரதாக வும்முளே யறிந்துணர்ந்து
கொள்ளுமே” (சிவ.பா:15)**

என்றும்,

**”ஆலமுண்ட கண்டனா ரகத்துளே
யிருக்கவே (சிவ.பா:16)**

**உறியிலே தயிரிருக்க வூர்புகுந்து
வெண்ணெய்தேடும்**

**அறிவிலாத மாந்தரோ டணுகுமாற
தெங்ஙனே” (சிவ.பா:76)**

என்றும் அறிவுறுத்தியுள்ளார்.

சோதியாகத் திகழும் இறைவனை உள்ளத்தால்
மட்டுமே அறிந்துகொள்ள முடியும் என்பதை,

"உளவினில் அறிந்தால் ஒழியமற்று அளக்கின்

அளவினில் அளவா அருட்பெருஞ் ஜோதி"
(திரு.பா:4615)

என்கிறார் வள்ளலார்

"உள்ளத்தில் உள்ளானடி அதைநீ உணர வேண்டுமடிஞ்"9

என்ற கவிமணியின் கூற்று இங்கு ஒப்பு நோக்கத்தக்கது.

சிறுதெய்வ வழிபாடு எதிர்ப்பு

தமிழகத்தில் நிலவிய சாதி வேறுபாட்டின் காரணமாக மூடநம்பிக்கையின் பாறப்பட்ட சிறுதெய்வ வழிபாடுகள் மிகுந்து காணப்பட்டன. "ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் பூதம் பேய் காளி அம்மன் மாடர்ன் மயான சாமி முதலான கிராமத்தெய்வங்களை வடிவமைத்தும் செங்கல், மண், கல் இவற்றாலான உருவங்கள் அமைத்தும் வழிபட்டு வந்தனர்"10 தங்களுக்கு ஏதாவது நோய் வந்தால் தெய்வக் குற்றம் என்று தெய்வங்களைத் திருப்திபடுத்தும் பொருட்டு ஆடு, கோழி, பன்றி முதலிய உயிரினங்களைப் பலியிட்டு வழிபாடு செய்துவந்தனர். இம்மக்களின் சமய வாழ்க்கை அச்சத்தின் பாறப்பட்டதாகவே அமைந்திருந்தது எனலாம். இத்தகைய மக்களிடம் நீங்கள் பலியிட்டு வழிபடும் தெய்வம் உங்களையே அழித்துவிடும் என்று சிவவாக்கியர் எச்சரித்ததை,

"தங்கள்தேகம் நோய்பெறின் தனைப்பிடாரி கோயிலிற்

பொங்கல் வைத்தும் ஆடுகோழிப் பூசைப்பலியை இட்டிட

நங்கச்சொல்லு நலிமிகுந்து நாளுந்தோய்ந்து மூஞ்சூராய்

உங்கள்குலத் தெய்வமுங்க ஞுருக்குலைப்ப துண்மையே" (சிவ.பா:535)

என்ற பாடல்வழி அறியலாம்.

பேய்கள், பிடாரிகள் என்ற பெயரில் பூசை, படையல்கள் இட்டு வழிபடும் மக்களைப் 'பேயர்கள்' எனச் சாடுகிறார் சிவவாக்கியர் (சிவ.பா:254).

சுடுகாட்டில் ஆடிப் பலி உண்ணும் போய்களைத் தெய்வநிலையில் வைத்து பலியிட்டு வழிபாடு செய்வதற்குச் சேமித்து வைத்திருக்கும்

பணங்களை வீணாக்கும் மக்களைக் கண்டு ஆவேசத்துடன் வள்ளலார்.

"----- பேயின்

விழவுக்கும் புலால் உண்ணும் விருந்துக்கும்
(திரு.பா:5331)

மருந்துக்கும் மெலிந்து மாண்டார்"

"பீழை புரிவான் வருந்துகின்ற பேய்க்கும் கருணை பெரிதளிப்பான்"

(திரு.பா:3325)

எனக் கூறியுள்ளார்.

வேதம்,ஆகமம்,சாத்திரம், பொய்யானவை

மந்திரம்

மக்கள் மூடநம்பிக்கையின் காரணமாக வேதம், ஆகமம்,சாத்திரம், மந்திரம் இவைகளின் மீது நம்பிக்கை கொண்டு அறியாமையில் உழன்று திரிவதைக் கண்டு சிவவாக்கியர், 'மந்திரங்களை மனதில் உருவேற்றி செப்புவதால் எந்தப் பயனும் இல்லை, மந்திரங்கள் என்பது பொய்யானது. நான்கு வேதங்களை ஒதுவதால் ஞானவழியைப் பெறமுடியாது, வேதங்களையும், சாத்திரங்களையும் ஒதி திருநீறுபூசி வழிபட்டாலும் சிவனை அறிய முடியாது என்கிறார்.

"நூறுகோடி யாமங்கள் நூறுகோடி மந்திரம்

நூறுகோடி நாளிருந்து மோதினால தென்பயன்" (சிவ.பா:142)

என்பார். வேத, ஆகம, சாத்திரம் உண்மையை உரைக்கவில்லை, பொய்யானவை என்பதை மக்களுக்கு உணர்த்தும் விதமாக வள்ளலார்,

"உலகறிவே தாகமத்தைப் பொய்யெனக் கண்டுணர்வாய்" (திரு.பா:4177)

எனச் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார்.சாத்திரங்கள் எல்லாம் தடுமாற்றம் செய்ய வந்தன. நல்லவற்றைப் புகட்டுவது அல்ல (திரு.பா:5515),

சாத்திரக்குப்பைகள் பயனுடையன அல்ல (திரு.பா:5805) எனச் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார்.

சிவவாக்கியரும் வள்ளலாரும் தாம் கண்டு அனுபவித்த இறைஅனுபூதியை இவ்வுலக மக்களும் உய்த்துணர வேண்டும் என்ற நோக்குடன் சமயம் என்பதும் வேதம், மந்திரம், சாத்திரம், சம்பிரதாயம் என்பதும் மக்களால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது வீணானது. இவ்அண்டத்தையும் உயிர்களையும் இயக்கக்கூடிய பரம்பொருள் ஒன்றே அப்பரம்பொருளை நம்

உள்ளதுள்ளே உய்த்துணர்ந்து இறத்தல் முத்தியைப் பெறலாம் என்ற பிறவா பேரின்ப பிறத்தலாகிய இருவினைகளையும் ஒழித்து நிலையை இருவரும் நிலைநாட்டியுள்ளனர்.

சான்றெண் விளக்கம்

- 1.அப்பாய் செட்டியார், மணரமிலாப் பெருவாழ்வு, ப.87
- 2.பாரதியார் கவிதைகள்
- 3.கே. ஆறுமுகநாவலர், இந்துமத இணைப்பு விளக்கம் பக்.13
- 4.சுவாமி விவேகானந்தர், ஞானதீபம், சுடர் – 7.ப.116
- 5.பட்டினத்தார்பாடல், பூரணமாலை, பா.89
- 6.ஸ்ரீ அருணந்தி தேவநாயனார், சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம், பிரமாணவியல் இரண்டாம் சூத்திரம், செ.114
- 7.திருவாசகம், பா. 155
- 8.திருநாவுக்கரசர் தேவாரம், நமச்சிவாயத் திருப்பதிகம்,பா.1
- 9.மு கவிமணிதேசிக விநாயகம் பிள்ளை, மலரும் மாலையும், கோவில் வழிபாடு. பா.10
- 10.இரா. பொன்னு, வைகுண்ட சுவாமிகள் ஓர் அவதாரம், ப.46